

הערל פרק שמיני יבמות

לִישָׁא לַמַּטְנֵי. דַּקְתֵּי לֵר' יוֹסֵי' אֲדוּרְגִינִים מֵאֵלֶּיךָ אֶת אֲשֶׁר בְּרֹמָה: מִקְמֵי בְרִייתָא. דַּקְתֵּי לֵר' יוֹסֵי סְפִיקָא הוּא: מְדַבְּרֵיקָא רַבִּי יוֹסֵי לֵר' שְׁמַעוֹן בֶּן וּנְיָה. דְּלֵאִירִי בְּדֵבִירָא בְּמַטְנֵי וְלֵאִירִי בְּרִייתָא לְחֹדִירָא שִׁמְעֵי הֵדֵר בֵּיה וְלֵאִירִי הֵיא דְּמֵימָא סְמִי תַנָּא דְּבְרִייתָא מִקְמֵי תַנָּא

ליתא למתניתין מקמי ברייתא דתנאי ^ארבי
יוסי אומר *אנדרוניגוס בריה בפני עצמה
הוא ולא הכריעו בן חכמים אם זכר אם נקבה
אדרבה ליתא לברייתא מקמי מתניתין
^במדשביקה רבי יוסי לבר זוגיה ש"מ הדר
ביה ושמואל אמר ליתא לברייתא מקמי
מתניתין אדרבה ליתא למתניתין ^גמקמי
ברייתא דהא שמעינן ליה לשמואל ^דדהייש
ליחידא דהני מילי כי לא מתעקרא מתניתין
אבל כי מתעקרא מתניתין לא חייש אמרי
בי רב משמיה דרב הלכה כרבי יוסי
באנדרוניגוס ובהרבה ושמואל אמר בקושי
ובקידוש אנדרוניגוס הא דאמרן הרבה
דתנן ^האין נוסעין ואין מברכין ואין מרכיבין
וערב שביעית פחות משלשים יום לפני ראש
השנה ואם נטע והבריך והרכיב יעקור ^ורבי
יהודה אומר כל הרבה שאינה קולטת
משלשה ימים שוב אינה קולטת רבי יוסי ^זר"ג אמר
ששמעון אומרים ^חשתי שבתות ואמר ר"ג אמר
רבה בר אבוב לבריה האומר שלשים צריך
שלשים ולששים לבריה האומר שלשה צריך
שלשה ולששים לבריה האומר שתי שבתות
צריך שתי שבתות ושלשים ושמואל אמר
בקושי וקידוש קוש' דתנן ^טכמה יהא קישויה
ד"מ אומר או ארבעים או חמשים יום רבי
יהודה אומר דייח חדשה רבי יוסי ^יר' שמעון
אומרים ^{יא}אין קישו יותר משתי שבתות קידוש
דתנן ^{יב}המסך גפנו על גבי תבואתו של
תבוא הרי זה קדש וחייב באחריותו ^{יג}רבי
יבן מאיר רבי יוסי ורבי שמעון אומרים

בגון שילדה ב' בחדש אין הולד מוטהר אלא דמיס שראתה מר"ח ואילך שאין בזה על ידי לזניה אם לא ראתה ג' ימים רגופים קודם ר"ח דקסבר ר' יהודה שיפורא בריס (א) (אספר שבת דין חוקקים לקידוש) (א) גורס (קסרי) ופעמים שהוא מטהר אלא כל השדש בגון אם ילדה בסופו אלא הטעמה היא כי חזקה אבל מטהר אינו מטהרה בימי נדה וזהו שכתב שפתא מן האער סמוך ללידה יום אחד אף מביזה לא טהרה ויהי היא יולדת ביום ויכריח ז' נקיים דאגלאי מתחת לעער קמח לאו מממת ולד הזה: קידוש. לשון פן חזקה ודברים כן. אסר תבואת חברו וחייב לשלם: אמרי

פג.

עין משפט
נר מצודה

לְדָה אֶת מִיָּה פֶּ"ב מֵהָאֵל
אֵשֶׁת הַלֵּבָה עַד
וְכֵן מֵהַלְלוֹת נִירוֹת הַלֵּבָה
י
לְדָה ב ג ד ה ו ז ח ט י
מֵהַלְלוֹת שְׁמֵי שֶׁ
יֵבֶל הַלֵּבָה יֵא שֶׁמֶג לֵאמֹר
קָמוּ
לְדָה ה ו ז ח ט י פֶּ"ג מֵהָאֵל
אֵשֶׁת בִּיָּה הַלֵּבָה
אֵשֶׁת לֵאמֹר קָמוּ

תוספות ישנים

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) | תוספתא דנכורים
 סיני, (ב) | (לעיל ס"ג)
 (ג) | (מבני יוח' | ד) | שביעית
 (ה) | מ"ו יח' | ו' | נדה
 (ז) | (מסכתא נה"ל) | ו' | נדה
 (ח) | (ב"ק ק' | כ' | בלאס פ"ו
 (ט) | (נחמשה נחמ"ה)
 וכן בירושלמי | יחמ"ה דכ"י
 ר"מ וכן מנחת מנח"ם | דכ"ק
 ד"ה מחילת יוס' | דסחא
 ק"ה | ר"מ יוס' | יק'
 כהר"ש | יחמ"ה | (ט) | (לעיל
 פה"ל) | (י' | י"ג) | (כ' | שמואל
 (ל') | (י' | יקלע ט"ו) | (ס"ה
 ס"ז |

מגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דייח חדשה
כ"י שני"ד חוקטין לקידוש
החדש: (ב) תד"ה כ"י
כ"י והסירו הנפנים ומשמע
החם וכו': (ג) בא"ר אין
אדם אוסר דבר שאינו שלו
כ"ל וחסות כלללים נחמק:

מוסד רש"י

[illegible]

הלכה ב' יוסי באנדרוניס. פירש בקוטרס דכרני יוסי דמתנתין פסק דכלל הך מילי דחשיב האל אנדרוניס דכננה וקיסר וקידס כולם משניות הם ואיירי ר' שמעון כבדי רבי יוסי ש"מ דאלאנדרוניס דמתני' קאי א' ועוד דלמרי צי רב היינו רב הונא ושמע' ליה לרב הונא דלמר לקמן משמיה דרב אנדרוניס חייבין עליו סקילה משני מקומות ב' ופליגי דלמרחין לעיל אליבי דרב דלימא למתני' מדקאמר דלימא משמע דסבר כברייתא דמדמדקא לקמן דאשמואל דסבר כר' יוסי דמתני' דלימא לגרימא, ויהיא דהמחלם סבר רב נמי כר' יוסי דכרייתא גבי טומטום ואנדרוניס שראו לזון אן אודס והשתא אמוראי ניסחו ואלביד דרב: **לדברי** האומר ש"ש"י צריך א' וי"ה"ק לדברי האומר שלשים לקליטה נ"ך גבי ערלה שלשים ושלשים ואר"י דסוגיא דפ"ק דרי"ה דף י"ו י"ט) מובחם כן גבי אה דמתיא אחר הנוטע ואחד המצריך ואחד המרכיב ערב שביעית שלשים יום לפני ר"ה עתה לו שנה ומוחר לקיימן שביעית כו' ודיקא התם דלא מיתוקמא כרבי אליעזר דלמר שלשים יום בשנה חשובים שנה משום דלדידיה שלשים ושלשים נבי' ומוקין לה כרבי מאיר דלמר יום אחד בשנה חשוב שנה דיום אסור עולה לכלא ולכאן ואם אימא דרב נחמן אמר דרב רב אבהו אשביעית קמו שפיר מיתוקמא הויא דלמד הננוטע כר' אליעזר ולא אסור התנא אלא שלשים שנחשבים שנה ואותן שלשים לא הזכיר כמו שביעית דלון שביעית דמייהי האמר ל' כל קליטה וציר שלשים על התוספת הנחשבים שנה: **קידוש** רתנ' ב' א"ש"ל דפסקי' בהגוזל וצ"ק דף י"ג י"ט) כי הך דר' מאיר דדלון דינא דגרמי מ"מ אפשר דהלכה כר' יוסי כהא דקאמר לא קידש ואפשר דר' יוסי מודה לר' מאיר דאם קידש דחייב באחריותו והתם לא מייתי אלא דמהכא שמעינן דדלון דינא דגרמי ולענין דינא דגרמי הוי דפסקין כותיה בעלמא אבל האל הלכה כר' יוסי דלא קידש: **המסבר**, הוא הדין הורע כההיא עונשא דמייתי רבי יוסי כנסיא אלא נקט המסבר משום דבואר דרבי מאיר דאף במסבר אסור: **רבי** יוסי אומר ב' ב' נסיא מיימי רבי יוסי מעשה שחלד שורע כרמו של חצרו והסיר דרבי עקיבא א"ה צוריעת חצוהא דהוי כלאים דלוריתא הויר אס' כן הא דלמר בקיטקון וועט (מנחות דף טו, טז) מעשה שחלד שורע כרמו של חצרו סתדר ואסרו ההכחמים את הזרעים והסירו הגפנים ומשמע ב' דבשאר זרעים דהוי דרננן איירי אבל בקצובם ולוף או ה' המינים שהם כלאים דלוריתא הוי אסורים גם הגפנים שאין של זרע אס' כן לא אחיא היא דמנחות כרבי יוסי אף על גב דפסיק שמואל כותיה אלא כרננן ורב הונא אמר רב אמר נמי במקור דלון הלכה כרבי יוסי והא דלא מוקין התם כרבי יוסי ויעמא דהמירו הגפנים אפילו בכלאים דלוריתא היינו משום דקסבר דלרבי יוסי אפילו זרעים מותרים דיון דמן המורה אין אדם אוסר א' בכלאים דבר שאינו שלו אין כאן כלאים והכל מותר: א"ן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones